

A FÜLEMÜLE

Mikor a határon
Álmot szövő csend ül:
Fülemüle dala
Édesen megcsendül.

Telve bús panasszal
Sír az éjszakában,
Érző szíve beszél
Minden kis szavában.

Búját cserje, bokor
Sűrűjében zengi:
Dalos fájdalmában
Ne zavarja senki!

Dalolj fülemüle,
Rejtőző magányban!
Részvéttel hallgatjuk
Éneked mindnyájan.

A mi bántunk is
Meg-megenyhül tőle,
Te, dalos madarak
Szépszavú költője!